

CERKVENI GLASBENIK.

Glasilo Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z glasbeno prilogo vred 5 kron,
za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škoflje 4 krone.

Uredništvo in upravnništvo: Pred Škofijo št. 12, I. nadstr.

Predzgodovina tradicionalnega koral.

(P. H. Sattner.)

Znano je, da je bil zamrli Dr. Haberl strasten zagovornik medicijske koralne izdaje. Ko so se jeli gibati tradicionalci, t. j. učenjaki, ki so dokazali iz starih rokopisov in izročila (tradicije) cerkvenih redov, da medicijska izdaja ni pristen koral, so letele brošure sem in tja, in je bila ta vojska jako neprijetna. Papež Pij X. je naredil temu konec, ker je v znanem Motu proprio izjavil, da cerkev smatra edinole tradicionalni koral za svoje oficijelno petje. Malo pred svojo smrtjo je rekel Haberl: „Sedaj je dovolj pisarenja, uklonimo se sveti stolici.“ Ta izjava mu je v veliko čast.

Po smrti Dr. Haberla sta prišla njegova glasbena lista „Fliegende Blätter“ in „Musica sacra“ v roke Dr. Weimanna. Leta ju je preosnovil, zbral krog sebe glasbene učenjake, in ti pišejo sedaj marsikaj, kar si prej radi ljubega miru niso upali. Zapustili so ozkosrčno stezo nemških cecilijancev in nam odkrili marsikaj, česar prej nismo mogli izvedeti. Dr. Haberl je bil velik učenjak in je mnogo storil v prosep cerkvene glasbe, a bil je odrevenel v svojih cerkveno-glasbenih nazorih in ni trpel družega prepričanja.

Profesor Dr. Markser je napisal v II. zvezku društvenega lista predzgodovino koralne reforme po papežu Piju X., iz katerega zanimivega spisa hočemo povzeti glavne točke.

V prvi polovici 19. stoletja je koral popolnoma propadel, orkestralna in operna glasba ga je potisnila v kot, in le nekateri naturalistični pevi so ga prepevali veliki teden, pri črnih mašah in pogrebih. Pač se je ohranil v romanskih deželah (Italiji, Španiji i. t. d.), pri nas pa ga je odrinil jožefinizem, ki je zatrl mnogo ustanov in samostanov, kateri so gojili koralno petje, in po vzoru protestantske cerkve nadomestil liturgično petje s pesmijo v domačem jeziku.

Kljub temu je cerkev vedno priporočala in visoko cenila koral, in našli so se možje, ki so stikali v knjižnicah med starimi koralnimi rokopi in našli sled pristnega koral, dočim so se vse reformirane koralne izdaje izkazale za prave potvare gregorijanskega koral. Dasi se je čul v 17. stoletju tupatam glas po reformi, cerkev temu ni bila nikdar prijazna, marveč se je, kakor v drugih rečeh, tudi v koralu držala izročila in ni hotela odjenjati labilnemu časovnemu duhu.

Čemu in odkod tedaj želja po reformi? — Svet je jel enostransko gojiti večglasno, harmonično glasbo, pri tem pa izgubil smisel za koral, ki se more ponašati le z melodičnim elementom. Melodični element se je moral umakniti harmoničnemu, solospjev zborovemu spevu; zato so jeli nepoklicani reformatorji prikrajševati in striči koralne melizmatične solospve (n. pr. bogate graduale), v katere je koralist lahko položil ves svoj religiozen čut. Gnani od humanističnega gibanja so gledali glasbeniki na kvantitativno vrednost (naglas) zlogov, torej so le glavnim zlogom prisojali melodično usposobljenost, nena-glašenim pa odrekli vsako zmožnost glasovnega razvoja. Tej novotarji na ljubo so padle kot žrtve najkrasnejše melodije.

Starejši glasbeniki se bodo spominjali, da so redovniki imeli za epistolo in evangelij bogatejše speve. Tedaj je izšel Haberlov „Magister choralis“ s svojo recitativno epistolo in suhoparnim evanglijem, in enotnosti na ljubo so redovniki opustili svoj tradicionalni koral. Komaj so izšle vaticanske knjige, pa smo našli vse te speve notri. Po samostanskih knjižnicah imamo stare z roko pisane koralne knjige, ki se čudovito zlagajo z vaticansko izdajo. Ergo

L. 1614—15 je izšla v Rimu reformirana koralna knjiga, ki sta jo uredila Soriano in Anerio, izdala jo je medicejska tiskarna. Posrečilo se ji je záse pridobiti cerkveno oblast, zategadelj ima na čelu pristavek: Cum eantu Pauli V. jussu reformato, t. j. koralni spevi reformirani vsled ukaza Pavla V. — Pavel V. pa je v zadnjem trenutku preklical svojo besedo, ker se je bil prepričal, da so koralni spevi v medicejski izdaji zelo pokvarjeni. Tiskarna pa je bila toliko predrzna, da je vkljub prepovedi natisnila zgoraj omenjeni pristavek.

Ko so tedaj krog leta 1870. Witt, Haberl in drugi jeli premišljevati, kako bi se zapostavljenemu koralu zopet pomoglo do veljave, padli so v dvojno zmoto: prvič so medicejsko izdajo smatrali za pristni koral rimske cerkve, dasi nikdar ni bil oficijelno vpeljan; drugič so pomotoma imeli Pa-lestrino za urednika medicejske izdaje. Koralna reforma nemških cecilijancev je tedaj izgubila tradicijo izpred oči, in ker so bila znanstvena preiskavanja gledé koralá še v povojih, prejela je Pustetova izdaja cerkveno aprobacijo, Pustet pa privilegij za trideset let, da sme izključno le on tiskati koralne knjige.

Tradicionalisti pa so študirali in preiskavali nepretrgoma, sklicali celó v Arezzo znanstven shod koralistov in dognali, da se je pretrgala vez med srednjeveškim in današnjim koralom, in da Mediceja nikakor ni pristen cer-

kveni koral. V tej borbi so se odlikovali zlasti Don Guéranger, Don Pothier, Mocquereau, R. Schlecht, P. Anselm, Schubiger, Hermesdorff, Peter Wagner, P. Kienle, P. Molitor.

Ko je potekla doba Pustetovega privilegija, dovolil je papež Leon XIII. da se vpelje tradicijski koral. Papež Pij X. pa je preklical vse privilegije, ki jih je dosedaj uživala Mediceja, in z Motu proprio z dne 22. novembra 1903 proglasil tradicijski koral za oficijelni koral vesoljne cerkve. Vsak pameten človek vé, da koralno vprašanje ne zadeva ne verskih resnic, ne npravstvenosti; tu gre samo za glasbeno umetnost, katera lahko propade, pa zopet vstane. Tudi se mora priznati, da sta Witt in Haberl močno zbudila zanimanje za koral in pripomogla, da se je jel zopet gojiti po cerkvah, dasi ga še nista poznala v njegovi neskaljeni podobi.

Papež Pij X., ki je silno energičen v vsaki svoji potezi, je zaukazal, da vatikanska tiskarna izdá tipičen proizvod tradicijskega korala, kateri se sme sicer ponatisniti, toda do pičice natančno po izvorniku. Dosedaj smo dobili v roke Kyriale in Graduale, za letos se nam obljubuje Vesperale, katerega zelo potrebujemo radi korektné psalmodije. Tako smo po mnogih bojih prišli do pravega gregorijanskega korala, čigar tradicija je bila v novejšem času pretrgana, in upamo, da bo imel ta koral v sebi trajno življensko moč.

Kako naj se stare orgle popravljajo?

(Fr. Kimovec.)

(Dalje.)

*B*oga hvalimo, če moremo stare dobre orgle — kar jih je še — ohraniti po njih dobrih, zglodnih glasovnih kakovostih, po njih lepi, mehki, a kljub temu živi, polni, v plenu ne težki, toda slovesni, mogočni intonaciji, ki je pri marsikakih hvaljenih modernih orglah kaj neradi pogrešamo. Zato je v takem slučaju popolnoma napačno iz stare mehke gambe delati moderno ostro, staro ljubko violico narediti moderno režočo, ali iz starega voljnega principala, ki se kar ovija krog človeka, napravljati moderno rezkega itd. Seveda je to pogosto lažje, nego iskati staro intonacijo in jo zopet upostavljati¹⁾.

Drugače se stvar kaže, če je bila stara intonacija slaba. Tedaj naj pa mojster le stori, kar more, da napravi iz slabih orgel dobre, čeprav

¹⁾ Marsikateri popravljaleci orgel — celo hvaljeni mojstri — tako delajo z orglami, kakor je napravil neki slovenski akademični slikar — sedaj v Ljubljani v javni službi — s štirimi starimi Layerjevimi originali, (zlasti dva izmed njih sta bila lepa, napravljena z izredno skrbjo, kakršne pri Layerju ne vidiš prepogosto, zato je posebno škoda): Dal sem mu jih, naj jih izmije in okrušene dele zopet pokrije z barvami, ki se bodo popolnoma krile z originalnimi. Toda mož je šel in je z nedoumno lahkomišljenostjo prevlekel slike z barvami, kakršne je ravno na paleti imel, o kakršnih Layer še sanjal ni. Kot vzrok tega barbarskega čina mi je dejal: „Sem mislil, da nič ne razumete“. Seveda je lažje nametati barve tjavendan na sliko nego stare s skrbjo iskati in poškodovane dele nadomestiti.

v modernem zmislu. V tem slučaju se orgle tudi ne morejo umetnina imenovati, in torej pravila glede poprave umetnin nimajo nobene veljave za tak rokodelski izdelek. Seveda je gledati na to, da bodo orgle tudi v celoti dobre, ne le v posameznih registrih, dobro porabne za cerkvene namene, zlasti za spremljevanje petja, saj to je bil prvotni namen Cerkve, da je orgle v svojo službo sprejela, zato mora tudi prvi namen mojstra biti, orgle tako urediti, da ta prvotni namen dobro dosežajo.

Se en slučaj je, ki naj ga poiskujemo rešiti in razjasniti; kaj takrat storiti, če je treba starim dobrim orglam¹⁾ novih registrov pridejati.

Ta slučaj lahko tako nastopi, da so nekateri stari izpremeneni n. pr. leseni uničeni, nerabni, piščali od črva razjedene (mušičašte) ali preperete ali vse razklane. Tu se zdi jasno, naj se novi registri — ako je bila stara dispozicija dobra — po starih ravnajo v menzuri, splošnem značaju, in če je moč staro intonacijo dognati, tudi v intonaciji. Če je seveda dispozicija slaba ali vsaj deloma pomanjkljiva bila (kakršnih je starih dispozicij mnogo), se pa novo nadomeščeni registri že smejo tako uravnati, da nedostatke izpolnijo, vendar pa ni treba orglam modernega značaja vsiljevati, naj se poizkuša tudi v tem slučaju dati orglam dober, kar moč popoln značaj, kakršnega imajo dobre stare orgle in kakršnega bi bile tudi te orgle imeti morale, da niso imele teh pomanjkljivosti. Le ne vseh orgel po modernem koptu! Kako človeka kake stare dobre orgle razvesele s svojim mirno-resnim, preprosto slovesnim značajem! Kakor liste stare, prekrasne palače iz najboljše klasične dobe so, ki v svojih skoro bi rekel preprostih, umerjenih, malo bogatih in še manj bahatih pa vendar tako izbranih oblikah nedopovedljivo slovesno, mogočno učinkujejo na gledavca. (Konec prih.)

Nove orgle za Ambrus.

Silno marljivi g. Milavec je zopet postavil na ogled nove orgle za župno cerkev Ambrus. Dispozicija slove: I. Man.: 1. Princip. 8', Gamba 8', 3. Tibija 8', 4. Praestant 4', 5. Dubleta 2³/₄'. — II. Manual: 6. Salicional 8', 7. Bordunček 8', 8. Vox coel. 8', 9. Flauto trav. 4'. — Pedal: 10. Subbas 16', 11. Pianobas 16'.

Zveze: Superoktava I, II, II—I, Suboktava II—I, Manualni sklep, Pedalni sklep ad I in II. Štirje zbiralniki. Cena 4.600 K.

Orgle so mojstrsko delo, plod dolgotrajnih študij in poizkusov. Zato je pa tudi funkcija brez graje, značaj izpremenov idealen, zunanja oblika prikupljiva.

St. Premrl.

P. H. Sattner.

Dopisi.

Iz Idrije. — Veliki teden so naši pevcí hudo vpreženi. Osebito moški zbor trpi, ko poje jutrajnice in hvalnice zadnje tri dni. Pojo se vsi psalmi čveteroglasno in lamentacije enako. Miserere se je pel dvakrat Foersterjev, enkrat Palestrinov. Veliko sredo je trajal matutin eno uro in tričetrt. Pred oltarjem pa nas je bilo 32. Na eni strani le sedem, na

¹⁾ Če so stare orgle slabe, velja, kar smo pravkar dejali.

drugi 25 in sicer so tu peli 2 tenor I., 5 tenor II., 6 bas I. in 12 bas II. Ker večina starih pevcev pojo že tako nekaj let, se tudi naraščaj kmalu vdomači. Letos se lahko to povdarja, da se je latinsko pravilno in precej naglo izgovarjalo, tudi zbor ni bil še nikoli tako močan. Ko je v zboru kar 14 basov II. grmelo, je napolnilo vso cerkev, in marsikateri je ostal v svetišču celi čas dolgega matutina.

Veliki petek se je od 7—8 ure zvečer pelo 12 raznih pesem na koru. K 30 pevcem je pristopilo še 15 naših pevk, tako da nas je bilo 45. Tiho, mirno brez šundra se je vse vršilo, kakor se za tak dan spodobi. Nič popraševanja, nič šepetanja. Vsak glas je bil na svojem mestu, vsak imel tudi spisan vspered. Menjavali so se ženski zbor z moškim in mešanim, pelo slovenske in latinske raznih skladateljev, in pelo res z občutkom brez vsake hibe, ljudstva je bila polna cerkev. Vkljub temu nismo imeli za veliki teden več kakor kake 4 izkušnje. Marsikateri bode zamajeval z glavo, češ saj še ni mogoče, da bi se težke dolge skladbe kar pri 4 izkušnjah temeljito priučile. Odgovorim le to, da so pri nas za cerkveni zbor redne izkušnje vsaki teden po dve in te skozi celo leto. Ker se vstrajno deluje in je nekako glas vedno v vaji, tam se nehote pokaže tudi uspeh. Ravno velikonočna doba pa zahteva velike moči truda in požrtvovalnosti posebno še v Idriji, a premagali smo vse lahkotno in celo pevci so spoznali, da bi bilo nemogoče tako izvršiti, ko bi ne bilo celo leto rednih pevskih vaj.

Iz odbora Cec. društva v Ljubljani.

Redni seji sta se vršili 31. aprila in 7. maja in so bili pri obeh poleg g. namestnega predsednika P. Hug. Sattnerja navzoči gg. odborniki: Ferjančič, Gerbič, Jane, Premrl in Steska.

Pri seji 31. aprila je poročal g. nam. predsednik Sattner, da je slavna Krajska hranilnica darovala Cec. društvu 200 K, za kar se jej je v imenu društva tudi že zahvalil. Za podučevanje knjigovodstva v orglarski šoli se je g. nam. predsedniku posrečilo pridobiti izvrstno moč, č. g. Iv. Travna, ravnatelja Zadruga zveze. — Glede nakupa novega klavirja za orglarsko šolo poroča vodja šole Premrl, da je izvedel za zelo dober, komaj eno leto rabljen klavir, ki ga je tukajšnja tvrdka Breznik imela dosedaj izposojenega v „Gl. Matici“, in ga proda za primerno nizko ceno 580 K. Odbor je pretresal tudi druge ponudbe od Petroffa iz Kraljevega Gradca (Češko) in od Dörra na Dunaju ter končno poblastil gg. Gerbiča, Premrla in Sattnerja, da si ogledajo v „Gl. Matici“ Breznikov klavir ter se odločijo ali za nabavo tega klavirja ali pa, če bi jim ta ne ugajal, naroče nov klavir od ene izmed prej imenovanih tvrdk¹⁾. — Ker se zadnje čase sementertje pojavi kak organistovski kandidat, ki bi rad napravil zrelostni izpit v naši orglarski šoli, izjavi odbor, da so taki kandidati, ki tukajšnje orglarske šole niso obiskovali, smejo pač pripuščati k izpitu, in se jim sme po dobro napravljeni preizkušnji dati zrelostno spričevalo; obenem pa cel odbor naglaša, da mora v takih slučajih izpit biti kar mogoče strog. — Glede „Cerkv. Glasbenika“ je sklenil odbor, da se bodo poslej sprejemali v list tudi inserati, tikajoči se cerkvene glasbe. — Za ostale dolgove na naročnini „Cerkv. Glasbenika“ sklene odbor privatnim pismenim potom izterjati v najkrajšem času. — Končno se je pri seji razpravljalo tudi nekoliko o letošnjem cerkv. glasbenem tečaju. Ker je pa čas potekel, se je nadaljni in podrobni razgovor o tečaju preložil na sejo dne 7. maja. Pri tej seji se je sestavil podrobni načrt za tečaj. Določilo se je, da se tečaj priredi v Alojzijevišču od ponedeljka 7. avgusta popoldne do petka 11. avgusta dopoldne. Poučevalo se bo koralno in figuralno petje, metodika pevskega poduka, dirigiranje, harmonija in kontrapunkt, liturgika in orgljanje (registriranje). Razum tega se bo predavalo o ljudskem cerkvenem petju in o cerkvenoglasbeni literaturi. Za udeležnike tečaja se bo o tej priliki napravila mala razstava cerkvenih domačih in tujih muzikalij in glasbenih knjig. V četrtek dne 10. avgusta (torej en dan pred sklepom tečaja) se bo vršil občni zbor Cec. društva, in bo

¹⁾ Pooblaščeni odborniki so si klavir v „Gl. Matici“ par dni po seji ogledali in ga kupili od g. Breznika za 550 K. S tem je stvar glede nakupa novega klavirja rešena.

na sporedu občnega zbora med drugimi točkami tudi govor o cerkveni in nabožni pesmi. Udeleženci tečaja bodo lahko prisostovali trem petim sv. mašam, izmed katerih se bo pri eni pelo v slovenskem, pri dveh v latinskem jeziku. Nameravani so tudi večerni prijateljski sestanki, zlasti sestanek pred sklepom tečaja. Natančni spored tečaja in občnega zbora se objavi v junijevi številki „Cerkv. Glasbenika“.

Razne reči.

△ Nove ljubljanske stolne orgle bodo — če Bog da — popolnoma dovršene do patrocinja sv. Nikolaja, t. j. do nedelje 10. decembra t. l. Orgle izdeluje g. Ivan Milavec; prenovitev treh orgelskih omar pa je č. predstojništvo stolne cerkve poverilo tukajšnjemu podobarskemu mojstru, g. Ivanu Pengovu.

△ Izdelovatelj orgel, g. Ivan Milavec se je s početkom maja preselil v Linhartovo ulico št. 14. (Za starim ljubljanskim pokopališčem sv. Krištofa.) Najprimernejši dohod je z Dunajske ceste.

△ Na glasbenopedagoškem kongresu, ki se je vršil na Dunaju od 20. do 23. aprila t. l., sta bila tudi dva govora o cerkveni glasbi, in sicer je govoril litneriški škof, dr. Jos. Groß o duhovniški izobrazbi in cerkveni glasbi, profesor Dobroslav Orel, urednik cerkvenoglasbenega lista „Cyrill“ iz Prage pa o pevskem poduku v bogoslovnicah in bogoslovnih zavodih.

△ Eden izmed najboljših in najpopularnejših sedaj živečih cerkvenih skladateljev, Peter Griesbacher, doslej beneficiat v Osterhofenu pri Pasavi na Bavarskem, je bil 20. febr. t. l. poklican kot docent za kontrapunkt na regensburško cerkveno glasbeno šolo. Prvič je predaval v imenovani šoli 13. marca. Slavni in zaslužni šoli je treba k pridobitvi tako odlične učne moči le čestitati.

△ Gosp. Julij Böhm, e. kr. dvorni kapelnik na Dunaju, je bil od cesarja odlikovan z viteškim križcem Fran Josipovega reda. Ad multos annos! (Ur. „C. Gl.“-a.)

△ Cerkvenoglasbenega tečaja na Dunaju letos ne bo. Toliko na znanje vsem tistim, ki so se za nameravani tečaj zanimali oz. bi se ga morda radi udeležili.

△ Letošnji občni zbor splošnega (nemškega) cecilijinega društva se bo vršil od 24. do 27. julija v Inomostu.

Oglasnik.

△ P. Angelik Hribar — Stanko Premrl: **Slava Brezmadežni**. Zbirka mešanih, moških in ženskih zborov (Marijine, evharistične in druge pesmi.) Druga, izboljšana izdaja. — Cena K 1:20; v platno vezan izvod K 1:80. V Ljubljani 1911. Založila Katoliška Bukvarna. Tiskala Katoliška Tiskarna. — Kot ureditelj druge izdaje zbirke „Slava Brezmadežni“ si dovoljujem na tem mestu omenjati sledeče. Uredil sem zbirko ne iz lastnega nagiba, temveč naprošen od več merodajnih strani. Nedostatke prve izdaje sem poizkusil kolikor mogoče izločiti in sem zato mnogo mest v harmoničnem oziru izpilil, nekaj pesmi transponiral, nekatere spravil v prikladnejši takt oz. jih primernejše pisal (mesto v $\frac{3}{4}$ — v $\frac{6}{8}$ taktu), osemnajst napevov prve izdaje pa sploh izpustil ter jih nadomestil z boljšimi in za cerkev prikladnejšimi, deloma starejšimi, deloma novejšimi skladbami. Glede p. Angelikovega mešanega zbora „Jezusa ljubim“ pa moram še posebej omeniti, da je v tej zbirki izpuščen, ker se nahaja v pred kratkim izšli zbirki njegovih obhajilnih pesmi. — Kar se izboljšanje harmonizacije Riharjevih pesmi tiče, dostavljam, da sem sprejel v dosedanja zbirko devet napevov: št. 1., 11., 16., 17., 20., 22., 23., 24. in 26. v obliki, kot jih je svoj čas g. Foerster uredil za porabo na ljubljanskem stolnem koru.

Zbirka ima največ mešanih zborov: 33 Marijinih in 10 evharističnih pesmi, in troje litanij: lavretanske, v čast presv. Sreu Jez. in presv. Imenu Jez. z mnogimi odpevanji. Kot nekaj dodatka se nahaja v zbirki tudi nekaj moških in ženskih zborov: Marijine in družbene pesmi za Marijine družbe.

Skladbe so večinoma zelo preproste in lahke za izvajanje.

- △ **Alojzij Mihelčič**: **Asperges me in Vidi aquam** za mešani zbor. Op. 12. Založil skladatelj. Cena? — Dve vseskozi korektni in dostojni, a skrajno preprosti liturgični skladbi. Pri Vidi aquam se je vrhtega g. skladatelj delo olajšal tudi še s tem, da se je od psalma Confitemini dalje poslužil koral. Šibkejšim zborom bosta skladbi dobrodošli.
- △ **Joseph Schulz**: **12 Pange lingua (Tantum ergo — Genitori)** za 4 glasni mešani zbor. Op. 6. II. izdaja. Založila Herderjeva knjigarna v Freiburgu (Breisgau.) Partitura K 156, posamezni glasovi à 24 vin. V zbirki so zastopani Schulz s sedmimi, Piel z dvema, Witt, Birgenmaler in Palestrina s poedinimi skladbami. Štev. 10 je za 4 glasni moški zbor, štev. 12 (Witt) pa za 6 glasni mešani zbor. Vse te skladbe razum nekoliko umetnejše Wittove so složene v lahkem, gladko tekočem homofonem slogu, vse preveva sveta resnoba. Mi Slovenci smo sicer navajeni na nekoliko živahnejše speve, a za h blagoslovu so skladbe, kakor nam jih podaja Schulzova zbirka, vendarle še nekako najbolj prikladne. Zbirko toplo priporočam.
- △ **Dr. Ant. Chlondowski**: **Oremus pro Pontifice**. Za 4 glasni moški zbor. Založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Cena partitura: 50 vin., glasovi à 10 vin. — Prav lep, krepak zbor; le žal, da je malo takih prilik, ki bi bile primerne za njegovo izvajanje. Če bomo pa doživeli še kak jubilej sedanjega sv. Očeta Pija X., bo ta skladba za tozadevne slavnosti dobro služila. Bog daj!

St. Premrl.

Darovi

za nove orgle v ljubljanski orglarski šoli.

K

(Prenos prejšnjih izkazov) 919:30

P. n. nadaljni darovalci:

Tomaž Rožnik, župnik v Selcih	14—
Janez Gerčar, duhovni svetnik, župnik v Dobu	20—
Jos. Potokar, župnik v Trzinu	5—
dr. Josip Dolencec, profesor bogoslovja	9—
Janez Miklavčič, župni upravitelj, Vrh	5—
dr. Ivan Janežič, profesor bogoslovja	10—
N. M. M. v Mengšu	30—
Župni urad Planina pri Rakeku	10—
Štefan Rihar, župnik v Planini	5—
Župni urad Šent Rupert	10—
Župni urad Dobrova	5—
Ivan Lavrenčič, dekan v Kamniku	50—
Anton Jemec, župnik, Sv. Jakob ob Savi	5—
Martin Dodič, organist pri Sv. Kunigundi na Štajerskem	5—
Neimenovan	4—
Fran Schweiger, dekan v Leskovecu	15—
Avgust Šinkovec, župnik v Škofji Loki	10—
Janez Flis, generalni vikar v Ljubljani	20—
Janez Bizjan, dekan v Moravčah	10—
Prof. dr. Gregorij Pečjak v Ljubljani	5—

Alojzij Mihelčič, organist v Metliki	5.—
Ivan Bezeg, e. kr. organist v. p., Kamnik	3.—
Janez Sajovic, stolni prošt v Ljubljani	20.—
Frančišek S. Hrovat, organist pri sv. Antonu Pad., Ely, Minnesota M. S. Amerika	5.—
Sv. Antona Pad. pevski zbor v Ely, Minn. M. S. Amerika	9.—
Ema Šega, poštna ožefantinja v Ljubljani	6.—

Skupaj . . . K 1.214:30

Bog živi vse dobrotnike orglarske šole, ki se blagonaklonjenosti prijateliev cerkvene glasbe tudi še za naprej prav iskreno priporoča.

C. kr. akademija za glasbo in vpodabljaajočo umetnost na Dunaju.

Oddelek za cerkveno glasbo v Klosterneuburgu.

Poduk v vseh teoretičnih in praktičnih strokah cerkvene glasbe kakor tudi v metodiki pevskega poduka in vežbanju glasu, razdeljen na dva letnika.

Vsak dan praktična vaja pri samostanski službi božji (ob delavnikih gregor. koral, ob nedeljah polifonna cerkvena glasba z orglami in brez orgel, ob praznikih z orkestrom); gojitev vseh cerkvenoglasbenih slogov.

Učiteljski zbor sestoji sedaj iz gg. profesorjev: Vincencija Gollerja in Maksa Springerja; dalje iz gg. docentov: prof. bogoslovja H. Pfeiferja, dr. R. pl. Kralika, dr. E. Luntza in univerzitetnega profesorja dr. Št. Meyerja in učiteljev akademije: gospe Witz-Norwill in gg. G. Feista in A. Baumanna.

Za poduk v orglah so na razpolago moderne vežbalne in koncertne orgle.

Gojenci imajo vsled blizo ležečega Dunaja (vozi se tje približno pol ure) kakor tudi vsled zveze s e. kr. akademijo za glasbo in vpodabljaajočo umetnost tankaj priliko prisostvovati izbornim koncertnim in opernim produkcijam.

Za klerike je pripravil samostan poseben internat.

Natančnejše podatke o pogojih vsprejema, trajanju šolskega poduka, učnem načrtu, šolnini, ceni stanovanja in hrane i. t. d. podaja tozadevni prospekt, ki se na zahtevo dopošlje gratis.

Prof. Vincencij Goller,

vodja oddelka za cerkveno glasbo
na e. kr. akademiji za glasbo in
vpodabljaajočo umetnost.

Današnjemu listu je pridejana 5. številni prilog.

Odgovorni urednik lista in glasbene priloge **Stanko Premrl.**

Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska Zadržna tiskarna v Ljubljani.